

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. kovo 31 d.*

Byloje C-546/09

dėl *Varhoven administrativen sad* (Bulgarija) 2009 m. spalio 20 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2009 m. gruodžio 23 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Aurubis Bulgaria AD

prieš

Nachalnik na Mitnitsa Stolichna, anksčiau – Nachalnik na Mitnitsa Sofia,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-J. Kasel, teisėjai M. Ilešič ir E. Levits (pranešėjas),

* Proceso kalba: bulgarų.

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,
posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. sausio 19 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Aurubis Bulgaria AD*, atstovaujamos advokatų L. Ruessmann ir S. Yordanova,
- *Nachalnik na Mitnitsa Stolichna*, anksčiau – *Nachalnik na Mitnitsa Sofia*, atstovaujamo advokačių T. Popgeorgieva ir S. Valkova,
- Europos Komisijos, atstovaujamos B.-R. Killmann ir S. Petrova,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

¹ Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302,

p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307), iš dalies pakeisto 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OL L 363, p. 1, toliau – Muitinės kodeksas), 201 straipsnio 1 dalies a punkto ir 2 dalies, skaitomų kartu su 214 straipsniu, 222 straipsnio 1 dalies a punktu ir 232 straipsnio 1 dalies b punktu, išaiškinimu.

- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Aurubis Bulgaria AD* (toliau – *Aurubis*) ir *Nachalnik na Mitnitsa Stolichna*, anksčiau – *Nachalnik na Mitnitsa Sofia* (Sofijos muitinės direktorius, toliau – *Nachalnik*), dėl delspinigių už šiai įmonei pripažintą papildomą pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) skolą ir dėl datos, nuo kada šie delspinigiai skaičiuojami.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Muitinės kodekso 201 straipsnio 1 dalies a punkte ir 2 dalyje numatyta:

„1. Importo skola muitinei atsiranda:

- a) išleidžiant į laisvą apyvartą importo muitais apmokestinamas prekes

arba

<...>

2. Skola muitinei atsiranda tuo metu, kai priimama atitinkama muitinės deklaracija.“

4 Muitinės kodekso 214 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Siekiant nesudaryti galimybių neteisėtai gauti finansinę naudą dėl skolos muitinei atsiradimo arba įtraukimo į apskaitą datos atidėjimo, skaičiuojamos kompensacinės palūkanos, kurių taikymo aplinkybės ir sąlygos nustatomos taikant Komiteto procedūrą.“

5 Muitinės kodekso 222 straipsnio 1 dalies a punkto pirmoje ir antroje pastraipose numatyta:

„Skolininkai turi sumokėti muitų sumas, apie kurias pranešta vadovaujantis 221 straipsniu, per tokius laikotarpius:

a) jeigu asmeniui nesuteikta teisė naudotis jokiais mokėjimo galimybėmis, nustatytomis 224–229 straipsniuose, jis turi įvykdyti mokėjimo prievolę per nustatytą laikotarpį.

Nepažeidžiant 244 straipsnio antrosios pastraipos, to laikotarpio trukmė neturi viršyti dešimties dienų, skaičiuojant nuo tos dienos, kai skolininkui buvo pranešta apie mokėtiną maito sumą, o tais atvejais, kai laikantis 218 straipsnio 1 dalies antrojoje pastraipoje nustatytų sąlygų į apskaitą įtraukiama bendra maitų suma, turi būti nustatoma tokia jo trukmė, kad skolininkui nebūtų sudaryta galimybė gauti mokėjimo laikotarpį, kuris būtų ilgesnis už laikotarpį, duodamą suteikus teisę į mokėjimo atidėjimą.“

6 Maitinės kodekso 232 straipsnyje nustatyta:

„1. Jeigu mokėtina maito suma nebuvo sumokėta per nustatytą laikotarpį:

<...>

- b) prie maito sumos pridedami delspinigiai. Delspinigių norma gali būti didesnė už kredito palūkanų normą, bet negali būti už ją mažesnė.

2. Maitinė turi teisę neskaičiuoti delspinigių, jeigu:

<...>

- c) muitas sumokamas per penkias dienas nuo nustatyto mokėjimo laikotarpio pabaigos.

<...>“

- 7 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 6 t., p. 3), iš dalies pakeisto 2007 m. vasario 28 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 214/2007 (OL L 62, p. 6, toliau – Įgyvendinimo reglamentas), 519 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Tais atvejais, kai skola muitinei susidaro už kompensacinius produktus arba importuotas prekes, kurioms taikytas laikinasis įvežimas perdirbti arba laikinasis įvežimas, taikomos kompensacinės palūkanos skaičiuojamos nuo atitinkamo laikotarpio importo muitų sumos.“

- 8 Remiantis 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1) 2 straipsnio 1 dalies b punktu, prekių importas yra PVM objektas.
- 9 Dėl PVM, mokėtino importuojant prekes, Direktyvos 2006/112 211 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta, kad valstybės narės nustato išsamias PVM mokėjimo už prekių importą taisykles.

Nacionalinė teisė

- ¹⁰ Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (*Zakon za danak varhu dobavenata stoynost*, DV, Nr. 63, 2006 m. rugpjūčio 4 d.) su vėlesniais pakeitimais (DV, Nr. 52, 2007 m. birželio 29 d., toliau – PVM įstatymas) 59 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Jeigu pagal muitų teisės aktus atsiranda pareiga mokėti palūkanas už skolą muitinei sudarančius muitus, taip pat atsiranda pareiga mokėti palūkanas už neišieškotus mokesčius.“

- ¹¹ PVM įstatymo 60 straipsnyje „Mokesčio už importą mokėjimas“ nustatyta:

„1. Muitinės renkamas mokestis pervedamas į Respublikos biudžetą laikantis nustatytos muitų mokėjimo tvarkos ir terminų.

2. Pajamų mokestį administruojančios institucijos ir muitinė negali kompensuoti muitinės renkamo mokesčio už importą į šalies teritoriją kitais mokėjimais.“

Faktinės pagrindinės bylos aplinkybės ir prejudiciniai klausimai

- ¹² 2007 m. lapkričio 6–30 dienomis *Aurubis* importavo Makedonijoje pagamintą vario koncentratą. Šios prekės buvo „išleistos į laisvą apyvartą“.
- ¹³ Muitinės deklaracijos užpildytos remiantis laikina kaina, nurodyta pardavėjo sąskaitoje ir nustatyta pagal komercinėje sutartyje, sudarytoje pardavėjo ir *Aurubis*, nurodytą kainų nustatymo metodą.
- ¹⁴ Galutinė prekių kaina buvo nurodyta 2008 m. vasario 18 d. galutinėje sąskaitoje.
- ¹⁵ 2008 m. birželio 20 d. *Aurubis* savo iniciatyva ir remdamasi Muitinės kodekso 78 straipsnio 1 dalimi parašė laišką muitinei, kuriuo pranešė, kad tiekėjas išrašė galutinę sąskaitą faktūrą už importuotas prekes, ir paprašė muitinės veikti pagal jai įstatyme nustatytą kompetenciją, jeigu ji mano, kad būtina atgaline data pakeisti prekių muitinę vertę.
- ¹⁶ 2008 m. liepos 15 d. *Nachalnik* priėmė sprendimą, kuriame nustatė papildomą 113 822,82 BGN dydžio PVM mokestį, mokėtiną kartu su įstatymu nustatytomis palūkanomis nuo to momento, kai atsirado skola muitinei (toliau – 2008 m. sprendimas). Šis sprendimas, kuriame nustatytas septynių dienų terminas, per kurį *Aurubis* turėjo sumokėti nustatytą mokestį, jai buvo įteiktas 2008 m. liepos 16 dieną.

- 17 2008 m. sprendime nustatytą PVM skolą *Aurubis* sumokėjo 2008 m. liepos 23 d. mokėjimo pavedimu. Ši skola buvo įtraukta į apskaitą 2008 m. liepos 24 dieną.
- 18 Ginčydama 2008 m. sprendime nustatytą pareigą sumokėti delspinigius, *Aurubis* kreipėsi į *Administrativen sad Sofia-Grad* (Sofijos administracinis teismas) ir šis teismas 2009 m. kovo 19 d. sprendimu patvirtino 2008 m. sprendimą.
- 19 2009 m. balandžio 3 d. *Aurubis* pateikė kasacinį skundą *Varhoven administrativen sad* (Vyriausiasis administracinis teismas) dėl minėto teismo sprendimo teisėtumo.
- 20 Remdamasis Muitinės kodekso 201 ir 214 straipsniais, *Nachalnik* teigia, kad delspinigiai už skolas muitinei ir PVM skolas, sumokėtas *a posteriori*, skaičiuojami nuo tos dienos, kai prekės buvo „išleistos į laisvą apyvartą“. *Aurubis* savo ruožtu teigia, kad delspinigiai skaičiuojami nuo vėlesnės datos, būtent nuo dienos, kai baigiasi terminas, skirtas pavėluotai į apskaitą įtraukti skolai sumokėti, t. y. jau įtraukus skolą į apskaitą ir apie tai pranešus skolininkui.
- 21 Tokiomis aplinkybėmis *Varhoven administrativen sad* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar [Reglamento Nr. 2913/92] 232 straipsnio 1 dalies b punktą nacionaliniai teismai turi aiškinti taip, kad muitinė gali skaičiuoti delspinigius nuo papildomos skolos muitinei sumos tik už laikotarpį, einantį po to, kai papildomos skolos suma įtraukiama į apskaitą, apie tai pranešama skolininkui ir pasibaigia muitinės

nustatytas terminas, skirtas papildomai skolai muitinei sumokėti, remiantis šio reglamento 222 straipsnio 1 dalies a punktu?

2. Ar [Reglamento Nr. 2913/92] 214 straipsnio 3 dalis, nesant atitinkamų nuostatų [Reglamente Nr. 2454/93], turi būti aiškinama taip, kad nacionalinės valdžios institucijos negali skaičiuoti kompensacinių palūkanų už laikotarpį nuo pirminės muitinės deklaracijos pateikimo iki paskesnio įtraukimo į apskaitą?

3. Ar [Reglamento Nr. 2913/92] ir [Reglamento Nr. 2454/93] nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad tuo atveju, kai nėra nacionalinių teisės aktų, kuriuose akivaizdžiai nustatyta, kad paskesnio įtraukimo į apskaitą atveju padidinamas muitas ar taikoma kita nacionalinė sankcija, lygi sumai, kuri būtų renkama kaip delspinigiai už laikotarpį nuo skolos muitinei atsiradimo momento iki paskesnio įtraukimo į apskaitą, pagal Bendrijos teisės aktus nacionaliniams teismams neleidžiama atlikti tokio padidinimo ar skirti tokios sankcijos?“

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumą

- ²² Kadangi pagrindinė byla susijusi su delspinigių už papildomą PVM skolą mokėtinumu, pirmiausia reikia išnagrinėti prašymo priimti prejudicinį sprendimą, susijusio su Sąjungos teisės normų muitų srityje aiškinimu, priimtinumą.

23 Šios normos nagrinėjamoje byloje taikomos tik remiantis Bulgarijos teisės nuostatomis, t. y. PVM įstatymo 59 straipsnio 2 dalimi ir 60 straipsnio 1 dalimi, kuriose pateikiama nuoroda į muitų teisę ir nustatyta, kad, pagal muitų teisės aktus atsiradus pareigai mokėti palūkanas už skolą muitinei sudarančius muitus, atsiranda ir pareiga mokėti palūkanas už nesumokėtą PVM ir kad šis mokestis įtraukiamas į apskaitą laikantis nustatytos muitų mokėjimo tvarkos ir terminų.

24 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką Teisingumo Teismas turi kompetenciją atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo užduotus klausimus net tuomet, kai pagrindinės bylos aplinkybės Sąjungos teisė netaikoma, jeigu pagal nacionalinės teisės aktus Sąjungos teisės nereglamentuojamose situacijose pasirenkami tokie pat sprendimai, kokie numatyti Sąjungos teisėje. Pagal Teisingumo Teismo praktiką egzistuoja akivaizdus Sąjungos teisės sistemos interesas, kad, siekiant ateityje išvengti aiškinimo skirtumų, Sąjungos teisės nuostatos būtų aiškinamos vienodai, nesvarbu, kokiomis aplinkybėmis jos taikomos (šiuo klausimu žr., be kita ko, 1997 m. liepos 17 d. Sprendimo *Giloy*, C-130/95, Rink. p. I-4291, 19–28 punktus; 2001 m. spalio 11 d. Sprendimo *Adam*, C-267/99, Rink. p. I-7467, 23–29 punktus; 2002 m. sausio 15 d. Sprendimo *Andersen og Jensen*, C-43/00, Rink. p. I-379, 15–19 punktus; 2006 m. kovo 16 d. Sprendimo *Poseidon Chartering*, C-3/04, Rink. p. I-2505, 14–19 punktus ir 2010 m. spalio 21 d. Sprendimo *Eredics ir Sápi*, C-205/09, Rink. p. I-10231, 33 punktą).

25 Tokiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą reikia pripažinti priimtiniu.

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- ²⁶ Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Muitinės kodekso 232 straipsnio 1 dalies b punktą reikia aiškinti taip, kad pagal šią nuostatą delspinigius nuo neišieškotos muitų sumos galima skaičiuoti tik už laikotarpį, einantį po to, kai pasibaigia šiai sumai sumokėti nustatytas terminas.
- ²⁷ Šiuo klausimu, remiantis Muitinės kodekso 232 straipsnio 1 dalies b punkto formuluote, reikia konstatuoti, kad prie muito sumos pridedami delspinigiai, „jeigu mokėtina muito suma nebuvo sumokėta per nustatytą laikotarpį“.
- ²⁸ Taigi delspinigių mokėjimas siejamas su muitų sumos nesumokėjimu per nustatytą laikotarpį ir delspinigiai negali būti skaičiuojami, jei skolininkas sumokėjo skolą muitinei per nurodytą laikotarpį.
- ²⁹ Delspinigiais siekiama sušvelninti pasekmes, atsiradusias praleidus mokėjimo terminą, ir išvengti to, kad skolininkas nesąžiningai naudotųsi pinigais, skirtais skolai sumokėti, jau praėjus jos mokėjimo terminui. Todėl Muitinės kodekso 232 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta, kad delspinigių norma negali būti mažesnė už kredito palūkanų normą.

- 30 Šitoki pažodinį ir teleologinį aiškinimą patvirtina Muitinės kodekso 232 straipsnio struktūra, nes jo 2 dalies c punkte numatyta, kad muitinė turi teisę neskaičiuoti delspinigių, jeigu maitas sumokamas per penkias dienas nuo nustatyto mokėjimo laikotarpio pabaigos.
- 31 Kadangi sumokėjus skolą muitinei per penkias dienas nuo nustatyto mokėjimo laikotarpio pabaigos muitinė gali neskaičiuoti delspinigių, jie turi būti skaičiuojami nuo tada, kai pasibaigė mokėjimo laikotarpis.
- 32 Taigi, remiantis Muitinės kodekso 232 straipsnio 1 dalies b punktu, delspinigių galima skaičiuoti tik už laikotarpį, einantį po to, kai pasibaigia laikotarpis, skirtas tam, kad būtų sumokėta skola muitinei, ir šiuo straipsniu nesiekama nei užkirsti kelio muitinės patiriams finansiniams nuostoliams, nei kompensuoti subjektams atsiradusios naudos, kai dėl jų elgesio pavėluota įtraukti į apskaitą skolą muitinei, kaip tai suprantama pagal minėtą kodeksą, ir nustatyti skolos sumą ar skolininką.
- 33 Kai skola muitinei atsiranda pagal Muitinės kodekso 202–205, 210, 211 ir 220 straipsnius, kuriuose numatytos visos situacijos, kai atitinkamas subjektas pažeidžia Sąjungos muitų teisės normas, nei Muitinės kodekse, nei Įgyvendinimo reglamente nenumatytos specialios priemonės, kaip antai muitų padidinimas suma, lygia delspinigiams, kurie būtų skaičiuojami už laikotarpį nuo skolos muitinei atsiradimo iki jos įtraukimo į apskaitą arba už laikotarpį nuo dienos, kai iš pradžių į apskaitą įtraukta skola tampa mokėtina, iki jos įtraukimo į apskaitą *a posteriori* (šiuo klausimu žr. 2003 m. spalio 16 d. Sprendimo *Hannl-Hofstetter*, C-91/02, Rink. p. I-12077, 19–23 punktus).

- ³⁴ Todėl, atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Muitinės kodekso 232 straipsnio 1 dalies b punktą reikia aiškinti taip, kad pagal šią nuostatą delspinigius nuo neišieškotos muitų sumos galima skaičiuoti tik už laikotarpį, einantį po to, kai pasibaigia šiai sumai sumokėti nustatytas terminas.

Dėl antrojo klausimo

- ³⁵ Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Muitinės kodekso 214 straipsnio 3 dalis, nesant atitinkamų nuostatų Įgyvendinimo reglamente, turi būti aiškinama taip, kad pagal šią nuostatą nacionalinės valdžios institucijos negali skolos muitinei skolininkui skaičiuoti kompensacinių palūkanų už laikotarpį nuo pirminės muitinės deklaracijos pateikimo iki paskesnio skolos įtraukimo į apskaitą.
- ³⁶ Šiuo klausimu pakanka pabrėžti, kad Muitinės kodekso 214 straipsnio 3 dalyje aiškiai numatyta, jog kompensacinių palūkanų taikymo aplinkybės ir sąlygos „nustatomos taikant Komiteto procedūrą“.
- ³⁷ Remiantis Įgyvendinimo reglamento 519 straipsnio 1 dalimi, kompensacinės palūkanos taikomos tik tais atvejais, kai skola muitinei susidaro už kompensacinius

produktus arba importuotas prekes, kurios buvo laikinai įvežamos perdirbti arba laikinai įvežamos.

38 Todėl muitinė negali remtis Muitinės kodekso 214 straipsnio 3 dalimi, siekdama taikyti kompensacines palūkanas kitų muitinės procedūrų atveju.

39 Todėl į antrąjį klausimą reikia atsakyti, jog Muitinės kodekso 214 straipsnio 3 dalis, nesant atitinkamų nuostatų Įgyvendinimo reglamente, turi būti aiškinama taip, kad pagal šią nuostatą nacionalinės valdžios institucijos negali skolos muitinei skolininkui skaičiuoti kompensacinių palūkanų už laikotarpį nuo pirminės muitinės deklaracijos pateikimo iki paskesnio skolos įtraukimo į apskaitą.

Dėl trečiojo klausimo

40 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Sąjungos teisei prieštarauja tai, kad nacionalinės valdžios institucijos už muitų teisės aktų pažeidimą taiko nacionalinės teisės aktuose aiškiai nenumatytą sankciją.

41 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kiek tai susiję su muitų teisės aktų pažeidimais, Teisingumo Teismas yra pabrėžęs, jog, nesuderinus šios srities Sąjungos teisės aktų, valstybės narės turi teisę pasirinkti, kaip jos mano, tinkamas sankcijas. Tačiau šią kompetenciją jos turi įgyvendinti laikydamosi Sąjungos teisės ir jos bendrųjų principų (žr.

2000 m. gruodžio 7 d. Sprendimo *de Andrade*, C-213/99, Rink. p. I-11083, 20 punktą ir minėto Sprendimo *Hannl-Hofstetter* 18 punktą).

- 42 Tarp šių principų yra nusikaltimo ir baudmės įtvirtinimo įstatyme principas (žr. 2007 m. gegužės 3 d. Sprendimo *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, Rink. p. I-3633, 46 punktas). Pagal šį principą reikalaujama, kad įstatyme būtų aiškiai apibrėžti nusikaltimai ir už juos taikomos baudmės. Ši sąlyga laikoma įvykdyta, jei asmuo iš atitinkamos nuostatos formuluotės ir prireikus iš teismų išaiškinimo gali žinoti, kurie veiksmai ir neveikimas užtraukia baudžiamąją atsakomybę (žr. minėto Sprendimo *Advocaten voor de Wereld* 50 punktą ir 2008 m. gegužės 22 d. Sprendimo *Evonik Degussa prieš Komisiją*, C-266/06 P, 39 punktą).
- 43 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, į trečiąjį klausimą reikia atsakyti, jog bendriesiems Sąjungos teisės principams, būtent nusikaltimo ir baudmės įtvirtinimo įstatyme principui, prieštarauja tai, kad nacionalinės valdžios institucijos už muitų teisės aktų pažeidimą taiko nacionalinės teisės aktuose aiškiai nenumatytą sankciją.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 44 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

- 1. 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, iš dalies pakeisto 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1791/2006, 232 straipsnio 1 dalies b punktą reikia aiškinti taip, kad pagal šią nuostatą delpsinigius nuo neišieškotos muitų sumos galima skaičiuoti tik už laikotarpį, einantį po to, kai pasibaigia šiai sumai sumokėti nustatytas terminas.**
- 2. Nesant atitinkamų nuostatų 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamente (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančiame Reglamento Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatas, iš dalies pakeistame 2007 m. vasario 28 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 214/2007, Reglamento Nr. 2913/92, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1791/2006, 214 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal šią nuostatą nacionalinės valdžios institucijos negali skolos muitinei skolininkui skaičiuoti kompensacinių palūkanų už laikotarpį nuo pirminės muitinės deklaracijos pateikimo iki paskesnio skolos įtraukimo į apskaitą.**
- 3. Bendriesiems Sąjungos teisės principams, būtent nusikaltimo ir baudmės įtvirtinimo įstatyme principui, prieštarauja tai, kad nacionalinės valdžios institucijos už muitų teisės aktų pažeidimą taiko nacionalinės teisės aktuose aiškiai nenumatytą sankciją.**

Parašai.